

LEVÉL-

VÁLTÁS

Közlekedési, Hírközlési és Vízgazdálkodási Minisztérium, Dr. Lotz Károly miniszter úrnak, Budapest

Tisztelt Miniszter Úr!

Segítségért fordulunk Önhöz. Gyorsan leszögezzük, nem pénzt kérünk!

Csupán azt szeretnénk, ha teljes emberi és miniszteri tekintélyét latba vetve sikerülne levenni két olyan súlyt nagymúltú, de bizonytalan jövőjű együttesünk válláról, melyek a legutóbbi évekig nem keserítették életünket.

A MÁV 1945-ben hozta létre szimfonikus zenekarát, mely — bátran mondhatjuk — az öt évtized alatt világhírű lett. Ám a hányatott sorsú anyavállalat közismerten katasztrofális pénzügyi helyzetbe került, így ez év február 1-jével a MÁV egy nyitott, közcélú alapítványt hozott létre egyeületünk további működtetésére.

A továbbiakban annyit vállalt, hogy az 1993-ban nekünk nyújtott támogatási összeget befagyasztva, nominál szinten biztosítja azt még három évig, majd 50%-kal csökken ez a сумма.

Ez idő alatt vagy megtaláljuk a „túlélés” módját, vagy elsorvad Magyarország egyik legrangosabb művészi együttese.

Lázás hittel és hideg fővel kezdtünk „új életünkbe”, amikor a törvényhozás két olyan paragrafust iktatott be, melyek súlyos csapást jelentenek további működésünkre.

— A magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvény 29/A. §. (6) gyakorlatilag megfosztja a MÁV Szimfonikusokhoz 1994. február 1. után alkalmazásba kerülő kollégákat és családtagjaikat az utazási kedvezménytől. Ebből következően:

a./ Megszűnt a MÁV zenekarnál az a kompenzációs lehetőség, amely a többi élvonalbeli együttes átlagbéreihez képest — 60–90000 Ft/hó — a mi átlagbérünk — 31500 Ft/hó — még némi csáberőt jelentett a művészek számára.

b./ Megszűnt a MÁV zenekar részére az a lehetőség, hogy külföldi (európai) hangversenykörútjaira a busznál, repülőnél olcsóbb vonattal utazzák, így a kelet-európai országok együttesei által letört európai túlkínálati piacon nehezen tudunk megmaradni.

— Az SZJA tv. 9. §. (2) pontja — gyakorlatilag — minden magyar hivatásos szimfonikus zenekar számára jelentős adókedvezményt biztosít a külföldi hangver-

A MÁV Zenekar vezetősége, valamint a Zenekari Szövetség karöltve próbál eredményt elérni két, indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozott zenekar (MÁV, Magyar Szimfonikusok) érdekében. Reméljük, hogy közreadott leveleink megjelenésekor már eredményt is elkönnyvelhetünk.

senykorutak alkalmából kifizetett napidíjra, kivéve a — KÖHÉM-hez kapcsolódó — két kénytelenségből alapítványként működő együttesnek, a Magyar Szimfonikusoknak (MATÁV) és a MÁV Szimfonikusoknak.

Ebből gyakorlatilag az következik, hogy bár mi is Magyarországot, a magyar zenekultúrát képviseljük az Amsterdami Concertgebouw-tól a bécsi Musikvereinsaal-ig, csak hogy a mi művészeink a kinntartózkodásra kapott napidíjukból kevesebbet, kávét, üdítőt vehetnek!

Miniszter Úr!

Bízunk abban, hogy jelen sorainkat nem lehet oktalanul követelőző művészek jermiadójaként olvasni. Mi csupán azt szeretnénk, ha az az állam, mely együttesünk működéséhez 1983 óta egy fillért sem ad, legalább azt ne vegye el, ami eddigi életünkben támaszt jelentett, túlélésünket pedig súlyosan veszélyezteti.

Fenti problémákkal levélben kerestük meg Dr. Békesi László és Dr. Fodor Gábor miniszter urat is.

Abban bízva, hogy a MÁV Szimfonikusok 50. éve nem jelenti egyben lassú elsorvadásának évét is, az Ön segítségét remélve

Tisztelettel üdvözlö:

Gál Tamás

a MÁV Szimfonikusok Zenekari Alapítvány művészeti vezetője

Kovács Géza

a MÁV Szimfonikus Zenekari Alapítvány igazgatója

Budapest, 1994. október 27.

Dr. Békesi László pénzügyminiszter úrnak, PÉNZÜGYMINISZTERIUM, 1051 Budapest, József nádor tér 2–4.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az elmúlt két év során a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvény több ponton is szigorodott. Ennek szükségességét bizonyára nem lehet megkérdőjelezni. Szigorodott a devizaellátmánnyal kapcsolatos szabály is. Ez a szigorítás azonban méltánytalanul hátrányos helyzetbe sodorta a zenei élet két megbecsült együttesét, a MÁV Szimfonikusokat és a Magyar Szimfonikusokat.

Az SZJA törvény 9. §. (2)–(4) bekezdése ugyanis kimondja, hogy a devizaellát-

mány bevétel, de a költségvetési és önkormányzati forrásból történő folyósítás esetén csak az alapszűrt másfélszeresét meghaladó részt kell az összjövedelemhez hozzáadni. Minden egyéb esetben jóval súlyosabb az adózás terhe.

Miután a fenti két kitűnő együttes alapítványi formában kénytelen működni — ami egyébként más zenekaroknál is bekövetkezhet —, Magyarország jó hírét erősítő külföldi hangversenykörútjaik alkalmával az ő művészeik napi szükségleteikre kevesebbet költhetnek, mint a többi 13 hazai szimfonikus zenekar tagjai, kizárólag azért, mert nem a költségvetés vagy egy önkormányzat a fenntartójuk.

Miután a magyar szimfonikus zenekarok napidíja soha nem haladja meg az alapszűrt másfélszeresét; miután a két említett együttes ugyanazt a tevékenységet folytatja, mint a többi, ugyanúgy szerez elismerést és dicsőséget Magyarországnak; és miután a két zenekar sem a költségvetésből, sem az önkormányzattól nem kap egyetlen fillért sem a működéséhez, kérem Miniszter Urat, szíveskedjen odáig hatni, hogy a MÁV Szimfonikusok és a Magyar Szimfonikusok kerüljenek bele a költségvetési, illetve önkormányzati együtteseket megillető kedvezmények körébe a devizaellátmányt illetően.

Megértésében és hathatós segítségében bízva, tisztelettel üdvözlö

Popa Péter

a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségének elnöke

Budapest, 1994. november 9.

cc: Dr. Fodor Gábor művelődési és közoktatási miniszter; 1 db melléklet: módosító javaslat

MÓDOSÍTÓ JAVASLAT

a személyi jövedelemadóról szóló törvény (2)–(4) bekezdéseire:

“(2) A devizaellátmány a magánszemélyek olyan munkaviszonyból származó bevétele, amelynek összegéből

d./ a legalább 40 hivatásos előadóművészt állandó munkaviszonyban foglalkoztató művészi együttesek alkalmazottainak ideiglenes kiküldetésénél az alapszűrt másfélszeresét meghaladó részt kell az összjövedelemhez hozzáadni.”

Levél a határozatlan idejű szerződések kérdésében

Művelődési és Közoktatási Minisztérium Színház-, Zene- és Táncművészeti Főosztály, Nádori Péter osztályvezető úr részére

Kedves Nádori Péter Úr!

Hivatkozva személyes megbeszélésünkre, majd az ezt követő érdekegyeztető tanács (KIÉT) ülésén elhangzottakra, az alábbiakban foglalom össze a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény 21. szakaszának tervezett módosításával kapcsolatos szakszervezeti álláspontot, kiegészítve az esetleges megoldásokra irányuló — egyelőre még szakszervezeti testület által nem jóváhagyott — kompromisszumos javaslatommal.

Ahogy személyes találkozásunk alkalmával is kifejtettem és ezt az e tárgyban megfogalmazott korábbi leveleinkkel is alátámasztottam, számunkra a Kjt egyik legfontosabb alappillére és egyben a munkavállalók szempontjából garanciális eleme — ide nem értve a jogszabály által megengedett kivételeket — a határozatlan időre szóló kinevezés, foglalkoztatás. Ennek az alapintézménynek az esetlegessé tétele a törvény többi alapintézményét (pl.: előmeneteli rendszer, illetményrendszer, közalkalmazotti jogviszony-számítás, felmentési idő-számítás) is bizonytalanná, értelmetlennek teheti.

A határozatlan idejű jogviszony az előbbiekben példászerűen felsorolt rendszer keretében teszi a közalkalmazotti pályát kiszámíthatóvá, természetesen abból a szempontból is, hogy az egyik legfontosabb elemében, az illetmény megállapításában gyakorlatilag kizárja a munkáltató és a munkavállaló közötti béralkut. Amennyiben a Kjt módosítása keretében a határozatlan időre szóló jogviszony mellett nem kivételként, hanem korlátlanul alkalmazható jogviszonyként jelenne meg a határozott idejű is, úgy a törvény kialakította jogok és kötelezettségek egyensúlya megszűnne, tekintettel arra, hogy a határozott idejű jogviszonyhoz csak igen korlátozott körben lehet kapcsolni a határozatlanhoz kapcsolódó garanciális elemeket, azaz a törvény kialakította egyensúly egyértelműen a munkavállalók hátrányára módosulna.

A fenti érvelés — melyet még sokféle megközelítésben lehetne bővíteni — alapján ezért nem tudjuk támogatni azt a javaslatot, amely korlátozás nélkül tenné lehetővé a határozott idejű jogviszonyok létrehozását a Kjt alapján.

Mindezzel együtt megértem azokat a szempontokat, amelyek a zenei-, táncművészeti intézmények művészeti munkaköreire vonatkozóan aggályosnak tartják a jelenlegi szabályozást, mert egyrészt aka-

dályát látják emiatt a különböző művészi elképzelések személyi feltételei megteremtésének, másrészt a művészi színvonal visszaesésétől tartanak a „túláságosan” biztonságos foglalkoztatási feltételekben.

Ezek a szempontok természetesen csak részgazságokat hordoznak magukban, mert mint minden, ami a művészi teljesítményekkel kapcsolatos megállapítás, szubjektív értékítéleten alapul és a Kjt tervezett módosítása keretein belül ennek az értékítéletnek megállapítási jogával csak a munkáltató rendelkezik, méghozzá korlátlan módon. Ez különösen a különböző művészeti együttesek (zenekarok, énekkarak, balett- és táncegyüttesek) teljesítésére vonatkozóan hozhat elfogadhatatlan, szubjektív döntéseket.

Ezért javaslom, hogy közösen tekintsük át a különböző művészeti munkakörök feladatának jellegét és vizsgáljuk meg, hogy milyen pozitív és negatív hatást váltana ki úgy a munkavállalóra, mint a közvetlen munkahelyére (pl.: zenekar) a Kjt módosítása, továbbá keressük meg e vizsgálatok közösen elfogadott eredménye alapján, hogy mely munkakörökben lehetséges módosítás, valamint azt, hogy milyen további jogszabály-módosításokkal lehetne a Kjt-t a művészeti munkakörökre vonatkozóan „életszerűbbé” tenni (pl.: a művészi alkalmazhatóság kérdése) és milyen egyéb jogszabályi eszközökkel (pl.: ágazati kollektív szerződés) lehetne az ide vonatkozó szabályozást rugalmasabbá, naprakészebbé tenni.

Ebben a munkában természetesen készséggel veszünk részt, annak érdekében, hogy e több éve húzódó problémakör megnyugtató jogi megoldást hozzon valamennyi érdekelt fél számára.

Üdvözlettel:

*Gyimesi László
a Magyar Zeneművészek és
Táncművészek Szakszervezete
főtitkára*

Levél az önkormányzati zenekarok céltámogatásának emeléséért

Pénzügyminisztérium Önkormányzati Főosztály, Bencze Péterné főtanácsos asszony részére

Tisztelt Főtanácsos Asszony!

Szakszervezetünk, mint a zene- és táncművészeti terület egyetlen reprezentatív szakszervezete, több éve tett különböző kezdeményezéseket és javaslatokat az önkormányzati fenntartású hivatásos szimfonikus zenekarok és énekkarak működésének finanszírozása tárgyában. Sajnálatos módon a költségvetés keretei között nem sikerült kialakítani és így megjeleníteni valamilyen normatív típusú támogatási rend-

szert (pl.: színházi finanszírozási rendszer), így az elmúlt esztendőekben az egyetlen — ugyanakkor igen nagy jelentőségű és hatású — költségvetési támogatási forma az először az 1992. évi költségvetésben megjelent, az intézmények működési feltételeinek javítását elősegítő összesen 80 millió forint, amelynek elosztását pályázati úton az MKM bonyolította.

Tekintettel arra, hogy az 1995. évi költségvetés keretei között nincs esély ezeknek az intézményeknek a normatív finanszírozására, kezdeményezzük, hogy a fenti 80 millió összeg az alábbi indokok alapján megemelésre szíveskedjenek.

1./ Az elmúlt három esztendő inflációja, továbbá a forintleértékelések és egyéb elháríthatatlan külső tényezők hatására, továbbá a hangszerek, hangszertartozékok többszáz százalékos, a hangversenyrendezéssel kapcsolatos szolgáltatások (terembérleti díjak, reklám- propaganda költségek, stb.) és minden egyéb, a működési feltételeket javító eszközök árának jelentős mértékű emelkedése, vásárló- és felhasználhatósági értékében nagyságrendekkel amortizálta a három esztendeje változatlan összeget.

2./ Az induló 1992. esztendőhöz képest három új hivatásos önkormányzati zenei intézmény jött létre — igazán nagy örömminkre —, amivel a változatlan összeg mellett az igénybevevők száma nőtt.

3./ A központi költségvetésből finanszírozott hivatásos zenekarok (Állami Hangversenyzenekar, Magyar Állami Operaház Zenekara, Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara) a jelzett időszakban jelentős külön béremelésekben részesültek. Ennek következtében a vidéki, önkormányzati fenntartású intézmények és az ún. fővárosi nagyzenekarok átlag bérkülönbözete meghaladja a 100 %-ot is. Ennek a feszültségnek az oldására a fenntartó önkormányzatok a központi költségvetés támogatása nélkül nem képesek.

Ez utóbbi pont alapján kérjük az összeg emelése mellett azt is, hogy a költségvetési törvény ide vonatkozó szöveges részében ne a jelenlegi hatályos törvény szövege szerepeljen, hanem: „Az önkormányzati hivatásos zenekarok és énekkarak támogatása”. Ezzel a megoldással az intézményeknek nem csak az együttesek működési feltételeinek javítására lenne módja, hanem a munkavállalók számára juttatások biztosítását is lehetővé tenné.

Ezt az álláspontunkat és kérésünket messzemenően támogatja a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége is.

Levelünket tájékoztatásul megküldjük — társszervezetünknek — a Magyar Zeneiskolák Szövetségének.

Üdvözlettel:

*Gyimesi László
a Magyar Zeneművészek és
Táncművészek Szakszervezete
főtitkára*